

23.11.20; 109a (דור הפלגה) → 110b (הם עצמן לא כ"ש)

1. ויפץ ה' אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות העיר: בראשית י"א, ח
2. על כן קרא שמה בבל כי שם בבל יקוץ שפת כל הארץ ומשם הפיצם יקוץ על פני כל הארץ: בראשית י"א, ט
3. ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוצ על פני כל הארץ: בראשית י"א, ד
4. ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמעו על פיק: שמות כ"ג, יג
5. ואנשי סדם רעים וחסטאים לה' מאד: בראשית י"ג, יג
6. איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשד ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסטאתי לאלהים: בראשית פרק ט פסוק ט
7. השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בלעיל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל ה' והיה בך חטא: דברים טו:ט
8. איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשד ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחסטאתי לאלהים: בראשית פרק ט פסוק ט
9. וגם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלים פה לפה לבד מחטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני ידוד: מלכים ב פרק כא פסוק טז
10. ארץ מפנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש: איוב פרק כח פסוק ה
11. פרץ נחל מעם גר הנשכחים מני רגל דלו מאנוש נעו: איוב פרק כח פסוק ד
12. ארץ ממנה יצא לחם ותחתיה נהפך כמו אש: מקום ספיר אבניה ועפרת זהב לו: נתיב לא ידעו עיט ולא שזפתו עין איה: לא הדרכהו בני שחץ לא עדה עליו שחל: איוב כח:הח
13. עד אנה תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר הדחיה: תהלים פרק סב פסוק ד
14. חתר בחשך בתים יומם חתמו למו לא ידעו אור: איוב פרק כד פסוק טז
15. ישונו לערב יהמו כקלב ויסובבו עיר: תהלים פרק נט פסוק ז
16. ערום הלכו בלי לבוש ורעבים נשאו עמר: איוב פרק כד פסוק י
17. והוא לקברות יובל ועל גדיש ישקוד: איוב פרק כא פסוק לב
18. ויאמר ה' זעקת סדם ועמרה כי רבה וחסטתם כי כבדה מאד: בראשית פרק יח פסוק כ
19. ומתו האנשים מוציא דבת הארץ רעה במגפה לפני ה': במדבר פרק יד פסוק לו
20. ויודו הם וכל אשר להם חיים שאלה ותכס עליהם הארץ ויאבדו מתוך הקהל: במדבר פרק טו פסוק לג
21. ה' ממת ומחיה מוריד שאלו ועל: שמואל א פרק ב פסוק ו
22. תעיתי קשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי: תהלים פרק קיט פסוק קעו
23. ויבחר קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואוון בן פלת בני ראובן: במדבר פרק טז פסוק א
24. בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצונם עקרו שור: בראשית פרק מט פסוק ו
25. ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה פלם קדשים ובתוכם ה' ונדוע תתנשא על קהל ה': במדבר פרק טז פסוק ג
26. ויאמר שמשון תמות נפשי עם פלשתים ויט בכח ויפל הבית על הסרנים ועל כל העם אשר בו ... שופטים פרק טז פסוק ל
27. חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידה תהרסנו: משלי פרק יד פסוק א
28. ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: במדבר פרק טז פסוק ב
29. וישמע משה ויפל על פניו: במדבר פרק טז פסוק ד
30. ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ה': תהלים פרק קו פסוק טז
31. ומשה יקח את האהל ויטו לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש ידוד יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה: שמות לג:ו
32. ויקם משה ויולך אל דתן ואבירם וילכו אחריו זקני ישראל: במדבר פרק טז פסוק כה
33. זכרון לבני ישראל למען אשר לא יקרב איש זר אשר לא מזרע אהרן הוא להקטיר קטרת לפני ה' ולא יהיה קקרח וקעדתו פאשר דבר ה' ביד משה לו: במדבר יז:ה
34. ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקי ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת פשלג: שמות פרק ד פסוק ו
35. ויזכרו אדניהו צאן ויבקר ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל ויקרא את כל אחיו בני המלך וכלל אנשי יהודה עבדי המלך: מלכים א פרק א פסוק ט
36. מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בס עם חמת זחלי עפר: דברים פרק לב פסוק כד
37. ויבני אליאב נמואל ודתן ואבירם הוא דתן ואבירם קריאי העדה אשר הצו על משה ועל אהרן בעדת קרח בהצאתם על ה': במדבר פרק כו פסוק ט
38. המה מי מריבה אשר רבו בני ישראל את ה' ויקדשם: במדבר פרק כ פסוק יג
39. ויאמר משה בתת ה' לכם בערב פשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע ה' את תלונתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלונתיכם כי על ה' שמות טו:ח
40. וידבר העם באלהים ובמשה למה העליטנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל: במדבר פרק כא פסוק ה
41. יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבעלי לרעתו: קהלת פרק ה פסוק יב
42. ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: דברים יא:ו
43. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: במדבר פרק טז פסוק לב
44. ותפתח הארץ את פיה ותבלע אתם ואת קרח בתיהם ואת כל האדם אשר לקרח ואת כל הרכוש: במדבר פרק טז פסוק לב
45. ואש יצאה מן האת' ותאכל את החמשים ומאתים איש מקריבי הקטרת: במדבר פרק טז פסוק לה
46. שמש ירח עמד זבלה לאור חציד יהלכו לנגה ברק חניתך: חבקוק פרק ג פסוק יא
47. ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם ויודו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה': במדבר פרק טז פסוק ל
48. מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש: קהלת פרק א פסוק ט
49. ובני קרח לא מתו: במדבר פרק כו פסוק יא
50. אני ה' דברתי אם לא זאת אעשה לכל העדה הזאת הנועדים עלי במדבר הזה יתמו ושם ימתו: במדבר פרק יד פסוק לה
51. אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי: תהלים פרק צה פסוק יא
52. אספו לי חסידי כרתי בריתי עלי זבח: תהלים פרק ג פסוק ה
53. ופדויהי ה' ישבון ויבאו ציון ויבנה וישמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישירו ונסו יגון ואנחה: ישעיהו פרק לה פסוק י
54. הלך וקראת באזני ירושלים לאמר כה אמר ידוד זכרתי לך חסד געורך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה: ירמיהו פרק ב פסוק ב

I Continuation of משנה 2g: generations and their destinies:

- a אנשי דור הפלגה (vv. 1-4)
- b אנשי סדום (vv. 5-18)
- c מרגלים (v. 19)
- d עדת קרח (vv. 20-49)
- e דור המדבר (vv. 50-54)